

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر موسیقی بر مهارت های ارتباطی و اجتماعی کودکان اوتیسم

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 6، شماره 62 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

سونیا قبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

اوتیسم در لغت به معنی در خودماندگی است، اما اوتیسم به مجموعه معلولیت های پیچیده ای گفته می شود که معمولا در طول سه سال اول زندگی افراد خود را بروز می دهد. اوتیسم طیف گسترده ای از رفتار ها و ناهنجاری های رفتاری را شامل می شود که در افراد مختلف به گونه های مختلفی بروز می کند در واقع اختلال طیف اوتیسم را بیشتر می توان یک اختلال نورولوژیکی که خودش را در سال های اولیه رشد کودک نمایان می کند معرفی نمود. این اختلال در بیماران اوتیستیک باعث می شود که مغز فرد مبتلا به اوتیسم نتواند در زمینه رفتارهای اجتماعی و مهارت های ارتباطی به درستی عمل کند و مزاحم او برای یادگیری چگونگی ارتباط و تعامل با دیگران به طور اجتماعی می شود. کودکان و بزرگسالان دارای اختلال طیف اوتیسم در زمینه ارتباط کلامی و غیرکلامی، مهارت های شناختی معمول، رفتارهای اجتماعی، فعالیت های سرگرم کننده و بازی دارای مشکل می باشند. موسیقی درمانی در کودکان اوتیسم از روش های موثر در درمان کودکان در خودفرمانده است که تاثیرات بسیار زیادی در کاهش علائم و به بهبود روابط اجتماعی آن ها می گذارد. به طرز جالبی علاقه به موسیقی در اغلب کودکان اوتیسم دیده می شود به همین دلیل اگر موسیقی درمانی به صورت مداوم برای این کودکان صورت بگیرد می تواند به توان بخشی آن ها کمک کند. موسیقی درمانی باید توسط شخصی متخصص و با تجربه صورت بگیرد تا نتایج و تبعات ناخوشایندی نداشته باشد. توجه به این نکته ضروری است که موسیقی درمانی با آموزش موسیقی متفاوت است و موسیقی درمانگر هم با مربی آموزش موسیقی تفاوت دارد. درمانگران پس از اینکه در یک ارزیابی جامع توانستند نقاط ضعف و قوت یک کودک اوتیسم را بررسی کنند و این اساس می توانند یک برنامه درمانی مناسب را ارائه دهند موسیقی درمانگران با ایجاد گروه های کاری میتوانند مهارت های تعامل گروهی را در کودکان افزایش دهند. موسیقی درمانی استفاده تجویز شده و سازمان یافته از موسیقی یا فعالیت های آن برای حالات ناسازگار زیر نظر افراد آموزش دیده یا موسیقی درمانگر برای کمک به مراجعین در رسیدن به اهداف درمانی است. تحقیق حاضر از طریق مطالعه کتابخانه ای (چاپی و دیجیتالی)، مصاحبه و با استفاده از منابع مختلفی از قبیل کتاب، مقاله، پایان نامه و پروژه نگارش شده است. یافته ها نشان می دهند، موسیقی درمانی، به نوبه خود یک تکنیک است که احتیاج به پیش زمینه ندارد و در زمان اتمام آن، نباید توقع موسیقی دان شدن را داشت، یعنی هدف در هنر درمانی ایجاد اثری زیبا نیست، بلکه هدف برون ریزی احساسی می باشد که باید منجر به نوعی بازسازی روحی و روانی گردد.

کلمات کلیدی:

مهارت ارتباطی، ارتباط اجتماعی، موسیقی درمانی، اوتیسم.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1827616>

